

[Ministeren før kulturelle anliggender.]

De fælles betingelser for statsstøtte er samlet i lovforslagets kapitel 2, der omfatter alle former for teatervirksomhed inden for skuespil, opera og ballet, herunder landsdelsscenerne, det rejsende teater, børneteater og anden teatervirksomhed. Som noget nyt er der indført en bestemmelse om, at teatrene også kan tage anden kulturformidlende virksomhed op og modtage støtte hertil efter lovens tilskudsbestemmelser, når denne virksomhed er af begrænset omfang og i øvrigt lader sig forene med teaterdriften.

For landsdelsscenernes vedkommende har man lagt vægt på at bevare en ordening med lovfæstede statstilskud under hensyn til, at denne sikkerhed i det økonomiske grundlag har haft afgørende indflydelse på landsdelsscenernes gunstige udvikling i tiden efter teaterloven af 1963. En vis statslig stimulans kan desuden være rimelig, i hvert fald indtil teaterbehovet er dækket ved flere landsdelsscener end de bestående i Århus, Odense og Ålborg. De nuværende landsdelsscener bidrager til at dække teaterbehovet i et væsentligt større område end hjemstedskommunen med forstæder, og dette i forbindelse med kommunalreformen og den ændrede byrdefordeling har gjort det naturligt at overføre den lokale tilskudsydelse til de kommende amtskommuner. Samtidig med overførslen af den lokale tilskudsydelse til de økonomisk mere bæredygtige amtskommuner foreslås tilskudsfordelingen fastsat til 50 pct. til staten, 50 pct. til vedkommende amtskommune. Ordningen har hidtil været den, at staten har dækket 50 pct. af driftsunderskuddet, idet der for så vidt angår driftsunderskuddet vedrørende bygningerne inkl. udgifterne til afdrag og forrentning af lån til istandsættelse og modernisering m. v. bliver ydet 75 pct. Forslaget er suppleret med en ordening, hvorefter staten også til landsdelsscenerne kan yde lån til større investeringer i bygninger og anlæg.

Ved forslaget er der åbnet mulighed for

oprettelse af flere landsdelsscener, således at der, hvor særlige stedlige forhold begrunder det, kan blive tale om en anden tilskudsfordeling mellem staten og amtskommunen end 50 pct. til hver. Den sidstnævnte bestemmelse tager specielt sigte på oprettelse af en landsdelsscene i Sønderjylland.

Et af de væsentlige formål med teaterloven af 1963 var at stabilisere og forbedre turnévirkomheden i provinsen. Hovedsageligt på grund af de stigende omkostninger ved rejsende virksomhed uden tilsvarende muligheder for øgede indtægter levede turnéselskaberne i årene op til 1963 en usikker tilværelse. 1963-loven tilsigtede dels at støtte producenterne, dels at opmuntre til oprettelse af publikumsorganisationer.

I den forløbne tid er situationen blevet rettet op og forbedret. Der er i dag et nogenlunde rimeligt udbud af turnéforestillinger i provinsen, og kvaliteten er samtidig blevet hævet. Man er imidlertid endnu et stykke vej fra det, der må være målet: at publikum overalt i provinsen får mulighed for at se et varieret repertoire af en kvalitet, der ikke er ringere end det, der bydes på i København. Det er derfor påkrævet, at der i forbindelse med teaterlovens revision og i årene derefter stilles øgede midler til rådighed.

I det samlede billede har Det danske Teater placeret sig stærkt. Dette teater har produceret hovedparten af de rejsende forestillinger, der er blevet udsendt i de senere år, og har samtidig ofte præsteret bemærkelsesværdigt gode forestillinger. Da Det danske Teater også i de kommende år forventes at producere en meget væsentlig del af det samlede udbud af forestillinger, er muligheden for støtte til dette teater udtrykkeligt hjemlet i forslaget § 14.

1963-loven indeholdt en mulighed for at oprette et fællesorgan til koordinering af den rejsende virksomhed. Fællesorganet er imidlertid ikke blevet oprettet, og tanken om at oprette et rigsteater efter svensk og norsk mønster er der stærk uenighed om i teaterkredse, og jeg skønner det ikke hen-